

Serbien og Montenegro; over for Østrig-Ungarn er Afgiften hævet, for saa vidt den tilfalder Statskassen, medens den endnu bestaar, for saa vidt den tilfalder de ovennævnte særlige Institutioner.

Afdragsretten har desuden i Tidens Løb, navnlig som Følge af de foran ommeldte Traktater, næsten ganske tabt sin finansielle Betydning. Saaledes har Statskassens Indtægter af Sjette- og Tiendepenge i Finansaarene 1876—77 til 1902—03 kun udgjort i alt 10,576 Kr. 53 Ø., nemlig:

i Finansaaret	1892—1893	8,579	Kr.	86	Ø.
—	1895—1896	124	—	83	—
—	1897—1898	403	—	43	—
—	1898—1899	1,218	—	38	—
—	1899—1900	51	—	80	—
—	1900—1901	7	—	43	—
og	—	1902—1903	190	—	80 —,

medens af de foran ommeldte, særlig privilegerede Institutioner Universitetet ikke har oppebaaret nogen saadan Indtægt siden 1826 og den sjællandske Præsteenkekasse i ethvert Tilfælde ikke siden 1839, saa at der ikke af finansielle Hensyn er nogen Anledning til at opretholde den.

Man foreslaar derfor, at de ommeldte Sjette- og Tiendepengeafgifter i det hele hæves ved Lov, hvorhos det sluttelig bemærkes, at saavel Kjøbenhavns Magistrat som Universitetets Konsistorium og Kirke- og Undervisningsministeriet paa den sjællandske Præsteenkekasses Vegne have erklæret, at der fra deres Side ikke findes noget at erindre imod, at Afgifterne ophæves.